

294 JEDNU VZÁCNOU KNIHU MÁM

TEXT A HUDBA: GLORIA 1983

ÚPRAVA: JAN WACLAWEK

Je-dnu vzá-cnou kni-hu znám, mlu-ví ke mně z ní Bůh sám.
Ve vzpo-mí-nkách vy - no - ří se dá - vné dny. V pa-mě-
ti mé stá - le zní, jak ma - mi - nka če - tla mi zvěst ra -
do - stnou, krá - sně - jší nad vše - chny sny.
Pře - vzá - cná ta kni - ha sva - tá, svě-tla
jas mým no - hám na ce - stu je dán. Je mi
dra - žší den co den, ce - stou pří - mou ve - de jen do o -
tčí - ny vě - čné, kde mne če - ká Pán.

JEDNU VZÁCNOU KNIHU MÁM

2. Matka četla z knihy té, o oběti převzaté, jak Pán Ježíš za mne na kříž přibit byl. / Slzy byly v očích mých, když vykoupen z hříchů svých, s Bohem smířen, dál už ve víře jsem žil. / Převzácná ta kniha svatá, / světla jas mým nohám na cestu je dán. / Je mi dražší den co den, cestou přímou vede jen do otčiny věčné tam, kde vládne Pán.
3. Dnes už jsou jen vzpomínkou chvíle čtení s maminkou; Slovo Boží mne však vede stále dál. / V něm odkrývám zas a zas množství nových vzácných krás, posilňován, abych vírou pevně stál. / Převzácná ta kniha svatá, / světla jas mým nohám na cestu je dán. / Je mi dražší den co den, cestou přímou vede jen do otčiny věčné tam, kde vládne Pán.

Polsky

Jedną księgę starą mam, Bóg z niej do mnie mówi sam. Do dni dawnych myśl mą zwraca treść jej stron. / Matka mi czytała z niej, nie zapomnę chwili tej, gdy radosna brzmiała wieść, jak słodki ton. / Księga święta, niepojęta! / O jak jasne zsyła światło dla mych nóg! / Jest mi droższą z każdym dniem, prostą drogą wiedzie mnie do ojczyzny cudnej, gdzie mnie czeka Bóg.

*Připomínám si tvou upřímnou víru,
kterou měla už tvá babička Lóis
a tvá matka Euniké, a kterou máš,
jak jsem přesvědčen, i ty.*

2Tm 1,5